

iphiſ mediatoſibus q̄ recte petimus indubitāter
 obtineamus Et ſubiungit. Amen id est fiat ut
 matre aduocante apud filiū a filio apud patrē
 vñq; exaudiamur vel. Amen id est vere ſupple-
 ita eſt q̄ tu es gratia plena a dñs tecum et bene-
 dicta tu in mulieribus. Et benedictus fructus ven-
 tris tui Ihesus xp̄us. Modis omnibus ut viſu
 eſt vel. Amen id est fiat ut hec laus filij a matris
 ſp et vbiq; pſonet in testimoniu veritatis xp̄iaē
 et in memoriam erodij humane redemptoris
 atq; taliter mortalib; exhibite dñe misericordis

Eplicit Exposito Sup Ave Maria Reueredi

Magistri Henrici de Hassia.

Incepit ſpeculu anime. Henrici De Hassia
Leydenianum

Hinc mea noui q̄ curioſa ſis rimando q̄
 foris ſunt. et affidue de fenestris habita-
 culi tui cūtra q̄ circa te ſunt. cōſpicis. faci-
 em autē tuā raro a difficultime contemplaris. Si
 cū oculus q̄ ea q̄ foris ſunt aspicit. ſe autē non
 videt. et homo qui vultus memoriter agnoscit
 alioꝝ. ſuum vero intueri nequit. mihi obiectis ſpe-
 culis viſu ſup ſe reflectat. ergo et tu ut qñiq; etiā
 et te contempleris. Obice tibi ſpecula. fige in ea
 aspectū. reflecte tibi ſup te viſum. effectus et ope-
 rationes tue atq; vniuſe ſeſſibiles creatuē ſpecula

tu a fūt. a quibus nūc radīs cōtemplacōis ēper
cūllis reuertē m̄ interiora cubi culi tui a cōsidera
te omnīquaq; o pulcherīma rerū. Ibi aperi oē
thesanꝝ scīē quē ea q̄ foris pscrutādo. dñi collegi
sti. Et discute p̄ma et nouissima tua. discursura
p̄ medium ut m̄ eternū nō pecces. Stude diligen
ter vnde sis quid sis. quae sis. et a quo. quāta q̄
lisq; sis et eris. a vbi sis. a vbi finaliter eris. a m̄
telliges teip̄z eē potissimum contēplande diuini
tatis speculum. m̄ quo clariꝝ dei p̄prietates. dīp
fectōnes. dei ad creaturam hitudines relucet. Ex
ordiē ergo et inquire vnde sis. Et indubie repies
q̄ sis de diserto nichili de nullo materiali prīci
pio educta. sed de non ente a solo deo creata. ut
m̄de intelligas ac memoriter attendas q̄ te s̄i
bi derelicta. remoto conseruante deo. subito m̄
nichilum relabereris. Ut enim ea q̄ de materia
educuntur adesse. ob defectum conseruantis m̄
eādem definunt esse. ita omnia que ex nichilo
quasi materiali principiō esse ceperunt quasi
velocissimo impetu m̄ nichilum ruerent dereli
cta a conseruante. // Tam ergo inseparabiliter
connera es deo tuo. et tam m̄ absolviliter ab
eo dependens ut sine ipso realiter in existente
nullatenus esse possis nichil agere possis nullū
vigorem nullumq; decorum haberes nec viues
sed ut cadauer īmaie mortua a horrida apperes

Efficit enim quodammodo te id dominum esse inseparabilem tibi
quod tu inseparabilem corpori illo. // Estimo iam ex hys lumen
culenter predicis si de excellentia virium tuarum aut per
factorem operum. aut de quoque quod in te dignum lau-
de censetur recte gloriari possis tamquam tibi attribu-
endo. Quarta virtus; temeritate. calamitatem inanimis
manu scribere impulsus gloriam de pulchritudine
litterarum scriptorum surripere. et quamvis pulchritudinem instrumentum
artificis manu agitatum laudem de excellentia arti
sue agenti principali debitam. sibi usurparet.

Sequitur capitulum secundum.

Dicitur inquirendo de quiditate tui. agno
scere quod sit natura intellectualis inuisibilis
essentie. humano corpori formalis tui puritas
viuificando inseparabile determinata. Vbi multa
contemplare. primo beatitudinem tui ad corpus quod
viuificas. esse lucidum exemplum habitudinis cre-
atus tui ad totalem mundum et ad omnia quam
eo tamquam viscera existunt. Letare ergo te honorata
similitudine habitudinis ad corpus tua pre-
dicta gubernandum simili habitudini dei ad corpus
vniuersi cui ubique potius vires praestat actitatem in
fluit. ipsum seruat. ipsum gubernat quodammodo
ut tu anima corpus. // Scio letare te esse de ge-
nere inuisibili et eternalium substantiarum natu-
ra et modo essendi inseparabile. similem angelicis
spiritibus. in hoc enim paulominus minutus ab eis quod

naturaliter ad vniōne corporis cōstituōe homis
determināta es. vñ duo tibi euemūt. Prīmū ē na-
turalē & feruida ad corp⁹ tibi pportionatū indīma-
cō. q̄ fibi tm̄ afficeis. et ipsum diligis ut desiderijs
eius nōnūq̄ tā large ḡdescendas q̄ inde culpas
incidas. Sedm est q̄ q̄ naturali instītuōe trahē-
ris ad sensificādū corp⁹. nunq̄ sine ipso plene q̄e
tari potēs. nec plene delcāri. q̄dū eis ab ipso di-
fūcta et carueris fm̄ sēficiuas vires cōuenien-
tissimis mutacōibz. seu actuacōibus. Jam hac cō-
tēplacōe certificata es de finali corporū resurre-
ctōe ut plenarie faciatōe būsica quieteris. Rur-
sus ex eadē certificari potēs nō eē simile ītrōitu-
tum exitui de corpe. qm̄ nullibi stetisti nec aliq̄
tpe fūsti āte adhesionē corporis. sed ītrādo corp⁹
eē cepisti & īcipiēdo eē. ītrasti illac. Nō sic autē
ereundo de corpe eē desines aut desinēdo exhibis
erutacorpe iuxta meritū vñ demeritū ī eo p̄e-
trāti ib ī purgatoriū ā ī infernum aut ī regnū
celoz. et nō ī corpora aīaliū brutoz. Ut quidā
philosophoz sumpnauerūt. sc̄ & q̄ aie huāne
ante receptioē ī corpus fuerunt ī stell corporo-
ribus. et q̄ similis est īteritus hominū & bruto-
rum animalium quorum anime non nisi desinē-
do esse separantur a corporib⁹ hoz errorum et
similiū destructōem cōtemplacō tue q̄ditatis et
naturalē odicōis facilē inueniet.

¶ Cap. 3

Fam si quare sis cōtemplari libuerit. iuxta philosophorū et theologorū traditiones repeies. ut ī inferiori mūdo dei capax rōnale animal cōstituas. et ī ipso elemēta hui⁹ mundi ei seruūtēa b̄tā facias. ut corporalia memo alib⁹ homines angel⁹ coniūgas. et ut deus humana; corpuletā te media assumerz. Ceterū ut creato rem tuū agnoscas. agnitū colas. cultum sup oīa diligas. et ī dīlcō finaliter b̄tifice q̄escas.

Vero contempleris. **C**apitulū q̄etū qualis et p̄ta sis pfectōnalit̄ ppnde a quo et quali p̄m̄cipio causali emanaueis. effectus enim sapit naturā et qualitatē cōtrahit sui aie et ei ut est possibile assimilat̄. **A**udi quid dixit te creature dñs deus. **F**aciamus īnquit hominē ad ymaginem et similitudinē nostram. **I**ntellige cō filio īncreate trinitatis creata es. **A**udi ad yma gīmem et similitudinē dei formata es. quare certe ut ex prima creatōne te habere intelligeres p̄ tum tuo creatori d̄res. et tanto ardentius eum amares p̄to mirabilius cōditam te agnosceres. **M**agnum est cōsilio trinitatis cōditum esse s̄ maior dignacō dīme bonitatis ut etiam ad ymaginē et similitudinem suam creator omnīū crearet te qd nulli n̄ ex creaturis rācōnalibus donatū est quis honor homini maior esse potuit p̄ ad similitudinem sui conditoris crearetur et eisdē v̄tutū

vestimentis ornaetur quibus et conditor eius. nam
deus caritatem est. iustus est. verax est. et similia et
homo creatus est. ut caritatem sit. **Justus** sit verax
sit atque bonus quas virtutes Christoplus quisque habet
sit tanto maiorem similitudinem sue creatoris gerit.
Et attende michi similitudinem te intelligi et imaginem et
similitudinem. quia et imaginem potentiarum emitas ut
puta memorie intelligentie et voluntatis in unitate
simplicis entitatis exprimit ita ut per memoriam in-
telligat eternam patris gratia sua fecunditas. per intel-
ligentiam filij. illuminatua veritas. per voluntatem
spiritus sancti. unitam caritas. quia a memoria gi-
gantur verbum seu noticia intellectualis. a qua fil-
et memoria procedit amor. qui est actus volunta-
tis. voluit itaque diuina benignitas summa bo-
nitate quod non inuidet rationales creaturem hoc
modo conformes fieri participatim et imaginem ma-
iestatis sue. ut tuis in ipsis inuenient singulari ve-
stigia consurgerent ex suis interioribus ad in-
telligendam et contemplandam faciem trinitatis increate. **Hoc** autem eternae emitatis vestigi-
um tunc perfectum est et dei forme. si sicut cum domino
trinitatis ypostasium operatio est in diuisa et
omnimode concors ita et voluntas nichil velit
aut nolit nisi ut ratio dicat. et ratio non dicit nisi
conformiter his quod memoria ex diuinis eruditio-
nibus sibi impressit ut sic in regno anime ratio

que agenda et obmitenda sunt veraciter dictis
 memoria dictata quasi firmiter scribat et votas
 inscripta psequendo efficaciter opere ad ipse
Jam lauda anima mea dñm taliter insignita
 dei ymaginē q̄ capax es beatitudinis decorata dei
 similitudine et p̄t̄eps facta rationis discrecione
 ymaginē inq̄ ut dicebatur cōexione mirabili
 memorie intelligētie et voluntatis in te cōstituta
 ut deum p̄ memoriam tibi p̄nitem semp retineas
 a būficioz arz mīarum ei⁹ iugit emīniscaris ut
 p̄ intelligētiā p̄ractes quō in seipso sit īessa
 bilis īcōprehensibilis et in creaturis suis mirabi
 lis in potētia q̄ īdependēter de nichilo oīa crea
 uit. Mirabilis ī sapientia q̄ decenter cūta dispo
 suit et gubernauit. Mirabilis ī benignitate q̄ oīa
 habundanter sua repleuit bonitate. Ecce ī te
 magnalium dei seruaculum et būficioz eius reti
 naculum memoria. Ecce naturalis legis testimo
 nium et agēdoy infallibile directorium intelligē
 tia Ecce libertatis impium et actuū virtutis īco
 gibile executorū p̄ volūtatem. Signatū est itaq;
 sup te lumen vultus dñi lumen videlicet ratiōis
 naturalis. qd̄ ostēdit tibi bona. quo et discrecōem
 habes veri et falsi expedientis et īexpedientis vi
 ej et virtutis ne forte sub spēcie boni mala perpe
 tres. aut occōne virtutū ī vicia declines. nōnū
 q̄ enī vicia spēm virtutū fingunt. ut īmoderata

ira vult videti iusticia incautus timor humilias
et effrenata supbia libertas appare studi. Similit
sub specie virtutum vitia teguntur ut sub iusticia
credulitas sub pietate remissio sub zelo ira a ex
mâfuetudine torpor nasca sol; a hoc modo i alijs
quoq oim huius lumis vigore discreconem acce
pisti infallibile. // Et itez lauda aia mea dñm q
infinitis creabilibz aiabz sub nō eē dimissis te et
naliter pdestinavit adesse. a nō qle cū qz h eē sub
statiāle. eē immōle. esse indiuisibile. eē virale. eē
rōnale. esse coind corie libez eē rez oim cceptiu
a repūtatiū. quia enī rōnalis aia esse nō potuit
oia existiue. benignitas creatoris ei cōtulit ut
oim capax esset intellectualiter epūtatiē. ut ita
in h̄is oibz assilata tuo creatori surgēs ex mē
rioribz tuis orēplareis i ipo h̄az pfectiōnū immē
fitatem utpote ex tuo eē depēdēti suū eē indepen
dēscē. Et laudaes dñm q te tā indiuisibil a sim
plicis eēntie fecit q null spē misi dñm te penetrē
re aut tibi illabi possit l tua secreta rimai. Ac per
hoc secretissimū scā es filij dei cubiculū spē scā tē
plū atqz totiū trimitatis ḡassimum hitaculū in
quo p̄t cū filio a spū sācto sibi māsionē elegerūt
deliciatiū cū filiis hoim. // Lauda aia mea dñm
a quo tali et tam potēti libertate dotata es ut an
lo cogi poss a spelli i tuis actibz ad bonū l malū
a quo a tante capacitatibz facta es ut n̄l misi sua

immensitas te faciare valeat. Potest enim creatu-
raru suauitas etiam summa afficere quidem cor huma-
num. faciae vero nulla res potest nisi ille de quo scri-
ptum est. Faciabor cum apparuerit gloria. quid
quod circa hanc est minus est famem relinques af-
fligente cor humanum et cruciantem. quam sensiens
Augustinus exclamauit et dixit. domine quia creasti
nos ad te ideo quietum est cor nostrum donec equie-
scat in te. // Lauda anima mea dominum et recognosce
gratias etiam sua exteriora beneficia. Respice le-
tanter mundum istum et contemplare. quot et quod
estis creaturis. Rex tuus dominus omnium te precepit et
quibus licet perfectionum dotibus precepit rebus cor-
poris te insigniuit et inuenies lucedari quod domina
ordinacone omnis creatura ad hunc finem cursu-
sum dirigit ut hominis utilitatibus seruiat. te
que rerum omnium consideracione in domino deo tuo obli-
det. Insuper inuenies te praeside microcosmo ut regi-
nam quimummo aptam. ut sis et in macrocosmo
Imperatrix orbis atque summa vicaria dei in terris
Estimo anima mea quod iam dignitatem naturalem
tue substantie prepperis. atque faciem pulchri-
tudinem nature tue intellexeris qua pro mordialiter
ut signaculum pulchritudinis prodisti de abisso
michileitatis similis tuo creatori. // Cap. quatuor

Hvidita tuaque tue creaturam origine. et qual-
sis deum magis et quam dignitatis magnitudine

est oñis ut p̄ses . vbi sis a ut in loco coi a vbi ha
bites ut in loco p̄prio ut iā sentias te p̄geminari
a dño in regione longimq; in insula exilij in valle
miserie in deserto serpentū et scorpionū in mūdo
subiecto discursui demonū in loco pugne a labo
in terra mortis a doloris. O aia mea donec i carne
es int̄ sp̄mas couersaberis a n̄ce est ut pacialis
m̄q; etudinē tēptacōnum ebula cōnumq; aculeis
feriaris. qm̄ es ut scribit̄ sicut liliū inter sp̄mas
O igit̄ candens liliū a delicatissē flos tot sp̄ms
tot in m̄cīs totq; iniquis subuersioibus circum
datus. vide caute ambules. plen⁹ est mūdus spi
nay vnduos aculeis in terra a sicut in aere sicut
in carne vbi sagitte a infidie latronū vbiq; pei
culū vbiq; laquei mortis.

Cap. sextum

Dost hec otēplando vbi hites ut i domo pro
pria. R̄epies aia; hois positam ab initio ut
Regimā in corp⁹ huānū tanq; i tabnaculū nobī
le artificij mirabil mille distinctū officinīs qd̄ e
rat ei h̄itaculum solaciōfū a instrūm̄ aptissimum
atq; p̄ suis opacōib; pficiendis a debitis pfectō
mīb; acqrendis organū obediētissimū aie impe
rijs agitādū mīro mō i cōstitutō e hois sibi cōim
ētum. Nunc autē p̄cēm fecit q̄ corp⁹ qd̄ aie erat
solacōfū tabnaculum sic dolorosum sibi erga
stulum. et qd̄ erat ei paradisus deliciay fīm̄ ēlo
cus oīm̄ miseriaꝝ a qd̄ obediens instrūm̄ est

grauas ipedimentum a q̄ fuit ei dom⁹ honestatis
 facta ē sibi carcer tractonis originalis feditatis
Heu me miseram q̄ hoc olim lucid⁹ doiciliū nūc
 squalidum a tēbrosum carcere in p̄mordio crea
 tōis mee ingrediēs maculaui faciē meā prepul
 ch̄ā pdidi omnē decorē meum. et q̄ signaculū
 erā pulchritudinis fēa sum. velut larua hororis a
 turpitudis et facta est tota familia domus mee
 strata michi. **M**inistri mei visus. audit⁹. gust⁹
 tactus et gustus. vniuersit̄ qz viēs corporis mei pug
 nant cōtra me. **D**omestici mei a primi mei adū
 sum me stetēt a vim faciebat mala in phiaserit
 vanitatē a dolos tota die molitur cōtra me. **C**ō
 federati sūt a ciuitati imimicis meis mundo et demo
 mb⁹. quib⁹ apuerūt portas dom⁹ mee. et introdu
 cerunt in iteriora cubiculi mei. ibi victa tandem
 et supata. q̄ erā creatoris ymagine sponsa dei de
 cora a amabilis. vicīs q̄si fūco deturpata abhoi
 nabilis facta fū. a adultera fornicatoribus carni
 mundo et dyabolo iacui subacta. **H**eu cū i honore
 eēm nō intellexi q̄ p̄ deuia vicior̄ hōrabilissimā
 creatoris mei similitudinē; amisi. a ei⁹ in me yma
 gine diḡssimā vicioz squalorib⁹ deturpaē ausa
 fui. **R**uid indign⁹ et dedec⁹ maius esse poterit q̄
 similitudinem dei erui. et brutis et iūnit̄ similem
 fieri. atqz caractēm et insignia fūmi. **I**mpatoris
 in singulaē nobilitatis p̄uilegiū datam abradē

maculae et fliscare. Itaque iam dominus ex dignitate sua
statie perpendo magnitudinem tue offense. ex recorda
coem beneficiorum intelligo gravitate peccorum. quanto magis
dignitatem meam ospitio tanto amplius vita degenerem du-
risse confundor et erubesco. nam tanto gravior est culpa
quanto nobilior est natura. tantoque maior offensa. quanto
maior est eius quod offendit excellencia. Deu tabernaculum
dei era. sed inimici per fenestras meas iniciebant ma-
culas deo ab hominibus ut pote beneficij obliuio-
nem per meoniam. falsitate per intelligentiam. iniqui-
tatem per affectum deum fugauerunt a tabernacu-
lo suo. et fugit cum illo omnis decor meus. quid
enim decor meus nisi deus meus et relictus sum quasi
porcorum stabulum quod eram summe emitatis hitacu-
lum. Iterum vero michi quod sum deo similis fui. in sa-
pientia iusticia et pantia mansuetudine in ceterisque
virtutibus et ab omnibus miserabilitate in dissolitudinem per
stultiaciam. In iusticiam Iram et in pantiam. sicut
assimilabam deo monarcha. Microcosmi factus.
heu subiectis in partibus laxavi tenas et sensualitas
lascivit ad voluptatem pes cucurrit ad primitatem.
Manus iniquitatē tetigit. lingua flitatem perdidit. Ocu-
lis experit ad vanitatem. Coeliorum mei deceperunt me
Balium mei puererunt me abdurent memistri et a
peruerunt portas regni mei inimicis meis qui in
troeutes vulnerauerunt me et tulerunt pallium decoris
mei et facta sum degens sub seruitute peccati quod eram

regnas sub libertate iusticie cū plata cūtis motibus carnis. mō luxuriosū appetitū frenauī. Mō estū gule tempaui. mō gloriā mudi dedimaui mō suggestioēs lnuoris obrui. mō ignem furoris extixi. tūc regina eram cū h̄is motibus ita Impabam. nūc aut̄ h̄or̄ tyrāndi subtacuit fuititem expior̄ pccī. vlt̄ricem tñgressiois dñi mandatū

Ded cōsolare aia mea. Dic. // Cap. septāmū
Misericordias dñi īeternū cātabo Clama
ui ad deum altissimū qui bñfecit michi qui misit
de celo a liberauit me. atq; pulchriorē et amabi
liorem sibi reformauit a restituit libertati pristinē
et impio sup īimicos meos. Et digne clamabis
ad deū altissimū. qm̄ mirificādo tecū miām suām
se p̄ īteriorē allocutōe; te vocavit p̄ inspirōe;
te a pccō reuocavit. bñficijs suis te allexit. qñiq;
tribulacōibus ad penitētiā monuit. diu pñia; ex
pectauit. diu ī pccis te tollerauit et tandem desom
pno pccī plene exītatā firmauit ī iusticia dedit
tibi p̄ remedij sacrauita. applicuit tibi xp̄i mel
ta. // **A**mīa mea enumēā si potes mīas dominī
quas ī te fecit. pēsa a quot pccis te presuauit
q̄ te peccantem non statim dampnauit sed te p̄
longante īiquitatē ip̄e prolongauit pietatem
te penitētē misericorditer suscepit. ī te mutacōnē
talē fecit. ut fierēt dulcia sibi que fuerūt amara
sibi volūtarem dedit et virtutē continendi et te

emendandi dedit a gratiam vitam eternā pme
rendi. O quot a q̄ti in peccis mortui sūt. quibus
deus tuus hanc gratiam nō disposuit. Iḡe o aia
mea p̄e milibus te electam agnoscē. et ad glo
riā dei in celestibus te assumendā pie confide. Fe
stima ergo ne tardaueris ardētissimo desiderio re
uertē t̄ conuertē. Nam desideranter te exp̄edat
angeli tuum aduentum prestolancē sancti. Te
vocat ihesus xp̄c habens brachia exp̄asa ad te
fuscipliendū cap̄ inclinatū ad te osculandum
Ridifica in foramib⁹ p̄tre. puola manus. puo
la pedes. muola lateri de quo fluxit aqua saluta
ris que te lauit ab iniuitate et sanguis roseus
qui te ornauit ablata deformitate q̄ tibi restimē
ta virtutū dedit a nuditatē tuam ignomīosā
texit. qui gustum spiritualium tibi restituit. Ruā
tum te diligere debeo deus meus qui me redemi
sti cum pieram. de periculis me liberasti. cum ex
rabam me reduxisti. quando ignorabam me do
cuisti. quando peccabam corripuisti me quan
do contristabar consolatus es me. quando iā
pene despabam me confortasti. quādō steti tenui
sti me. qñ cecidi erexit. qñ iuuduxisti me. qñ ve
ni me fuscepisti. Pro h̄is et alijs innumeabilib⁹
misericordijs tuis dñe de⁹ me⁹ qđ rep̄dam non
habeo mis̄ ut diligam te dulciter a nullo alio amo
re seduear. Diligam te fortiter omnia aspera

et dura ppter te libeter sustinēdo. Sed fateor dñe
 nō sustineo pōdus diei neq; est h̄ iugum tuum
 suave et on⁹ leue porto. Onus enim meū virū vius
 cœletur hore. et si plus ē sentire nō sinor pre amore
 qui ut in te āplius īm̄d̄scat. iā om̄is creatura
 tibi vilescat et tuus creator solum tibi dulcescat
 M̄m⁹ enī ipſū amas si aliqd̄ cum eo ames quod
 nō ppter ipsum aut ī ipso amas. // Cap. oct.

Thīc ne tibi forsitan illudat amor creatuē ēle
 ctæ iam oculū otemplatōis. et irez uide vbi
 sis et reuolute diligēter q̄ vana sint mundi dele
 ctabilia q̄ breues et instabiles sint ei⁹ excellētie
 vtq; mūdiales diuītie glorie et pōpe seculares vo
 luptates et delicie carnales. diuīcie posseſſe one
 rat. amate inqñāt. amisse cruciāt. nec habite ap
 petū faciat. Et q̄s ī hōre sine dolore ī prelacōe
 sine tribulacōe. ī sublimitate sine vaīitate eē po
 teit. // **A**nima mea certa sis omē qd̄ hic eminet
 pl⁹ mero ē efficitur q̄ hono ē letet plus casum
 dampnacōis q̄ vitā beatitudis mereat. Nempe
 vbi cesaēs olim potētissimi. vbi ēges et pñcip̄es i
 diti. vbi plati glorioſi. quid eis pfuit ī manis bre
 uis letīcia mūdi potētia magna failia et sclāris
 pompa. Nec oīa tāq̄ vmbra vestigium nō hñs
 et velut nauis fluctuātem aq̄ celeriter tñſierūt
 Etia sapiā mundi qd̄ pfuit que tot et tatus pla
 tonem et aristotele Ciceronem et dyogenē non

saluauit. sed excepit. **N**ō edifica uit̄ si supbia ista
uit̄. **E**rgo si sapiēs ēē cupis. ēē q̄re sco las illi⁹ q̄di
xit b̄tūs h̄o quē tu erudieis dñe ⁊ de lege tua docu
eis eū. **I**n q̄b⁹ scol⁹ pponet tibi sacra scriptura. i⁹q̄
ut i⁹ speculo cogsc̄s si facies tua pulchra an sedata
ib⁹ disces vias vite ⁊ vē sapiē. vias salutis a b̄t
tudis etne. ib⁹ disces i⁹ tr̄is ea quoq; sciā tecū pse
ueabit i⁹ cel. **V**bi studeb⁹ q̄lit ad ip̄m pueias quē
semel vidisse ē oia didicisse. **I**nfelir h̄o q̄scit alia
oia. illū aut̄ nescit beat⁹ aut̄ si illū scit ec̄ si alia no
scit. **P**rocede aia mea ⁊ meditāē huī⁹ t̄pis buita
tē h̄o t̄pis i⁹ merēdo p̄ciositate. s̄b hoc t̄pe mortis
inevitabilitatē qd̄ i⁹ ēb⁹ huāmis cerc⁹ morte. qd̄
incerc⁹ hora mortis. **M**ors semib⁹ ē i⁹ forib⁹. Juue
mib⁹ i⁹ insidij⁹ nulli⁹ miseret̄. nemēz vētur. o h̄o
qd̄ e st̄ tuū viriē dñi hic. q̄ dñi c̄mis erūpmis a ta
dñjs i⁹ mortē abiē. qd̄ de hac vita quā itaſti cū do
lore. itinuasti cū labore. erib⁹ cū tremore. m̄ q̄ es de
bil⁹ ad opand⁹. facil⁹ ad seducēd⁹ fragil⁹ ad t̄sistēd⁹
pn⁹ ad cađēdū tard⁹ ad ēfurged⁹. **Q**uid ec̄ t̄ aia
mea cū delicijs corpis cū tu incorpea sis qd̄ t̄ cele
sti cū gaudijs mudi. vt̄iq; vil⁹ solacō q̄ vē delecta
cois ē ipeditiuia q̄ p̄uitatē h̄i i⁹ sb̄iecto buitatē t̄e
pe t̄sticā i⁹ fine miseria; i⁹ affū p̄dicōe; i⁹ eritu. Et q̄
le fed⁹ t̄ cū corporalib⁹ mēbris quoq; tā voluptati
b⁹ ardes ut p̄prias non sentias delicationes intelle
ctuales. **E**cce modicum ⁊ cadauer erit horridum

cui tatum iam afficeis. **P**culus cecus erit. quo curio
 se vidisti. auris surdebit qm in melodijs vana fui
 sti. tactus fetebit quo luxuose artisti. gustus et ol
 factus purrescet. qbz in saporibus et odoribus delicatus
 ando sensisti. vermes deuorabut membra omnia
 qm tota delicate nubes. supflue ornas et vicose dele
 etari simis. **S**ed dñe ihu qz sine delectatione esse
 no valeo ego egena et paup esuriens et sitiens espi
 ce in me. et miserans transmisce michi tue dulcedis
 miracula de mensa spualium seruorum tuorum cadentem
 ac guttula de torrete voluptatis tue stillantem
 ut par per gustato spu deficiat in me ois caro
 a ab exterioribus reuocer. et i te refectus et delecta
 tus sup me et omnem creaturam eleuaris. **N**uquid
 dñe hys qui amo te tui gloriam seculi spreuerunt ut
 in te solo gloriatur solacij mudi enunciauerunt
 ut i te exultent cristicas carnis assumptae ut i
 te delectent nullas ricopensantes typibus optuimus
 immittes consolationes spuale. **A**bsit qz prophetata di
 xit secundum multitudinem dolorum meorum in corde meo
 consolationes tue letificauerunt animam meam. **R**uispu
 tas qz gustus anime ab insectis voluptatum carnis
 sic purificatus. non in rebus delectetur sapidissimis
 per contemplationem applicatis. aut vires anime spuale
 pigrioem in delendo in eorum objectis duemembris
 simis qz vires sensitae et animales. aut quisputas
 nichil spualis consolationis sentie in quibus ipse

apli dictū. Nec est glia nrā testimoniū osciē nrē
Satis iā considerasti vbi sis // Cap. nonum
a bonū a malū tuū. utriusq; vbi nūc ergo oculū contemplacōis dirige ad considerandū vbi eris a pmo cōtemplare qli timoē quassabeis visu discar su horribiliū deōnum circa te i interuallo a morte hois quoisq; rapiaris corā p̄pō ēdditura rōem villa cōmīs sup oībz q gessisti m̄ corpe a cōtempla re secuturos i igneo purgatioio aīaz gemit⁹ diu emissimos pone i corde tuo horroē iudicij i valle Josophat futui. cōtemplaē pēas īfernī a gliam padisi. O q̄pta agustia erit i iudicio vbi ex pte una accusat ex pte alteā dēones i cusat int⁹ osciā vrit foris Jūdex fūrit. s̄bt⁹ chaos īfernī dolōeple nū supra passiois dñice signi i testimoniū ibi latē ē ipossibile a ḥparē itollēable ibi a seūtia iudicis n⁹ potēt appellare. ibi aduocatoz astucia a oratoz eloquētia n̄l potit p desse. qn⁹ pōt fallē iudicis sapiāz. n⁹ pōt tūc flectē ei⁹ iusticiā nec dicāre vlcōis a iuste ētribuōis sināz. q data qspū tas tūc eit meror q tristitia q̄s luct⁹. q̄s dolor q̄i sepabūt inq a ḥsortio iustoꝝ a tradētē p̄tati demonū ducedi i eternū suppliciū. O aia meater ribilis erit īfern⁹ a Jehenna sed terribiliꝝ facies dei irata a ab illoꝝ būssima societate bētoꝝ se pal. H̄ qd̄ oīm viat horroē ē a desideratissimā etne ēmitatis scie ppetue excludi. vtiāz ex h̄s palato

cordis tui sapet qd ammiratis hz. Ecce sponsus
venit qd dulcedimis q parate erant intrauerut
cū eo ad nupcias. et quid amaritudis teat et clau-
sa est ianua.

Capitulū decimum.

Egregere nūc anima mea de papilioē corpīs
tui et stans in ostio tabernaculi tui. Vide p-
transire gliam dei et pñtis laboris mercede gran-
dem nō cōdignam passioib⁹ hui⁹ tpis. ante ocu-
los tibi pinge et pictā assidue inspice. et ad inspe-
ctam iugiter anhela. Dilata os tuū expande nūc
affectionē tuā. purga intellectū tuū a vanis fan-
tasmatib⁹. munda affectū ab inqnamento mun-
di a carnis. qz nisi purgatissimis intellectib⁹ glo-
ria dei sapide cōtemplat et nisi a puissimis affecti-
bus celestis illa merces et q̄ suavis est. dñs hic
degustatur. A multis enim p hac vita subtiliter
speculat a quib⁹ gustū hñtibus infectū minime
gustaet. // Fige ergo oculos cōtemplacōis pmo
ad inferiora et vide q̄tum gaudiū erit beatis cū
cōspiciunt q̄ pñtis miserie picula euaserunt. q̄ i
pios crueles indicāte deo pstrauerut. q̄ i hac
vita peitentes p pccis satisfecerunt. q̄ i menarra-
biles eternos cruciatus euaserunt. q̄ de exilio tā
longinquo et tā misero ad priam puerūt. pa-
triam inq̄ altā spacosam et mirabiliter lumino-
sam nō egente sole neq; luna quia dñs sol iusti-
tiae et cādor lucis eterne lux ei⁹ est et lucerna ei⁹

agn⁹ patriam edifici⁹ glōsam. quia ibi magni
ficiencia in domicilijs p̄iarchar⁹. in h̄icacul⁹ p̄phe
tar⁹. in tabernaculis Apl⁹. in castris martirium
in claustris virginū. in cenobij⁹ cōfessor⁹. i th̄o
nis angelor⁹ et glorioſi māſionibus singulor⁹ tra
tor⁹. patriā diuīci⁹ opulētā. auro fulgētē gemis
precios⁹ fulguratē. et in oī qd̄ delcat̄ decorat et hu
manū desideriū affectat affluētē qm̄ ibi vita sine
morte Iuuēt⁹ fine senectute lux fine tēbris par
inēbabil⁹ libtas imp̄dibil⁹ ptas insupabil⁹. glā et
honor insimibil⁹. Ibi iubilatiū et regem glie laudā
tum ois predara et dulci ſona resonāta. Ibi a
pienē diuīcie glorioſe et oēs thauri eterm̄ regis
et dabant̄ preciosa munuscula et glōſa encemia
athletis vienib⁹ de regione certamis et pugne
vnicuiq; iux⁹ ſue ſtrēnuitatis meita martirib⁹.
ione victorie. virgib⁹ ſerta pudicitie. doctoib⁹ au
reole decoris. cōfessoib⁹ in ſigmina hōris. atq; ſingul
iux⁹ varietatē meritorū diſtincta ornamēta būſi
ti honoris. O p̄ dignē de hac p̄iā dictum ē. meli
us ē dies vna in ateñs tuis ſup̄ mīlia. O p̄ glōſi
est regnū dei i q̄ ſic viuūt cū cristo oēs ſci. O dei
deratissimā ſocieras btōr⁹ et hōratissima cīras ce
leſtiū in colaz⁹. O io cū diffīlā dies int̄roic⁹ in tale
collegiū ſup̄oř ſestiā igit̄ aia mea p̄cīge te cur
re ſtude pueire ad hāc ſocietatē ecedat iā amor
ſci illām⁹ te amo r̄gmi dei v p̄tēm̄ leticia regi

vbi nulla aduersitas turbat. nullā molestia in
 quietat. vbi vacat dīmīs laudib⁹. sine intermis-
 sione. sine desidia. sine fatigacōe. sine labore sed
 cum summa exultacōne. vbi omne qđ placebit
 aderit a omne qđ displicebit deerit ibi vera iocū
 ditas. ibi optata societas. vbi verificabitur ill⁹
 Saciab⁹ cum apparueit gloria tua. et illud In eb⁹
 bunc ab vberitate domus tue. Ecce vnde exultat
 sancti in gloria ex cōtemplatione eoz q̄ cōspiciunt
 circa se videlicet gloriose patrie a societatis feli-
 cissime. Cum enim nullius boni sine socio iocun-
 da potest eē possessio recte cumul⁹ beatitudinis
 inde excrescit a fit illud Anselmi q̄ quisq; tantū
 gaudebit de alterius gaudio q̄tum de p̄prio. Sa-
 ne etiam illud qđ in te defuerit illa celestis bea-
 torum mutua caritatā societas adimplebit ita
 ut quisq; habebit illic i p̄ximo qui factus est al-
 ter ipse. quomodo hūi in p̄prio meito. igitur ibi
 consolaberis de patriarcharū humilitate pfectissi-
 ma de p̄phetarū credulitate certissima. aplorū
 caritate ardētissima. de cōstantia fortissima mar-
 tirum. de pietate dulcissima cōfessorū. de castitate
 purissima virginum.

Capitulū vndecimū
Et quia scriptum est hec vita eterna ut vi-
 deam te dēū verū a quē misisti Ihesum cristū
 Pensa frēquēter. q̄to gaudio exultent sancti cō-
 templantes supra se hominē xp̄m gloria et hōre

magnificentissime coronatū. in throno maiestatis residentem vbi plenarie innotescit misterium incarnacōis a illa ineffabilē vno similitatis a humanitatis qua factū est ut homo sit deus et deus homo et dum pensant quomodo merito passionis ipius beatificam gloria; adepti sunt. dum vident genus hominū sic pre angelis honoratum et dignificatum ut homo sit deus et dominus angelorum. Quātum vtiq; miles gloriaretur si quis de suo generere ducib; obmissis impatōem assumetur et tentis armis et nomine sui geneis. Si homo mortalem homēz quē fama p̄dicat excellentē in sapientia sanctū in vita exoruscantē i magnificentia tantum affectat p̄nīcialiter aspicē. q̄tū vtiq; afficeret hō et expandi huān⁹ accus ad vidēdū faciem ihesu xp̄i dñi nostri. qui vlt̄ hec oia sc̄us ē homo ut hoib; visibilitē apparet eos de celestib; erudit; sua passio ē edimēt. et suis meritis ad ethnagiam puererz. In h̄is itaq; et similib; hoies beatos cristū et templādo amplioris gaudij matet; sanctis angel̄ intelligis repire. Ita ut et templādo Reginam celi in throno filij a dextris assident. quādo pensant quomodo ipsa genitrix deo per eis facta est homo. frater hominē redemptor hominū et descendenter per eam ad homines ut patetur pro hoib; Et dū innotescit quō ipa inter uentrice ad filium oscutū sūt in via pccū emissioēz

gratia collacōnem & iam ī patriā eterne beatitu
dimis ad pōnēm.

Capitulū duodecimū

Aīmis oculo ī seipsoſ ūflexo pēſantes quomō
iam p̄ intellectū vident deum intuiſue quē labo
riose p̄ creatuās q̄sierūt diſcurſiue. Eum per affe
ctum amplexant̄ p̄ſencialiter quē absente cupie
runt tam ardēter. Eum p̄ memoriā tenēt ī p̄pria
spē quē ſolum cōceperūt filiūdīmarie. **Cōtem**
planteſq; ſup h̄ec taliter glām anime ī corp⁹ re
dundare ut fuſcipiat vigorem impaſſibilitatis
dotem immōritatis. ſplendorem claritat̄. mirā
agilitatis. p̄mp̄titudinē p̄etratiā ſubtilitat̄.
aptitudinē validiſſimā ſenſualitat̄ acutē. Sed
vñq; quo h̄ijs immoror b̄tōy acciſentalibus gau
dijs de creatureſ habei poſſibilibus que quidem
beatiſitudinē ornāt ſed non cōſtituunt nulli⁹ mo
mentū ī cōpatione ad gaudiū ſuſtantiale tea
ſificum qđ cōcipiunt deſideratiſſimā cōtempla
teſ faciem d̄me maiestatis. **Cap. tredecimū**

Nunc ergo anima mea h̄ijs incitata creatiſ
gaudioy obiectis & nullaten⁹ ſaciata. Cō
uerte cōtemplacōis aciem ī candore lucis eter
ne & ſpeculum ſine macula dei maiestatis. ī quo
cōtemplantur b̄tū ineffabilem trinitatem ſui felici
tatem. creature vniuersitatem. quēadmodum
ſpeculum vitreum ūpſentat ſui pulchritudinem

inspicientis faciem et rerum circumiacentium se-
riem et habitudinem. Si tam pulchra visu est
mudi machina quam pulchrior quam fecit omnia. Si ta-
delectabilis species creaturae delectabilior facies cre-
atricis essentie. Si tamen mirabilis res naturam quam mi-
rabilior sume trinitatis figura. Si ergo delectabit
creaturam intelligentiam in deo noscuntur oia. Si de-
lectat scientiam futura in eo cernuntur hec et quilibet
obscura quid enim est quod nescire possent qui
videntem omnia vident. O anima mea que natu-
raliter scire desideras hoc speculum videlicet labora
in illo studere et legere desidera quia hoc semel
vidisse est omnia didicisse a pro nichilo habere
quicquid speculator est plato de theologia. Arist.
de phia-tholo meus de astronoma quoniam quicquid
hic de veritate intelligentiae possum minimus est eorum
quam igram. aut quoniam visuri deum sicuti est cognoscimus
Ibi autem vacabimus et videbimus affluere et mirabi-
tur omnis oculus quoniam nec oculus videt
nec auris audituit nec in cor hois ascendunt quapropter
parauit deus diligentibus se in regno glorie sue
ubi innotescet incogitabilis diuinarum yposta
sum pluralitas et diuine essentie unitas. ubi ab y-
troque spiritus sancti inenarrabilis spiratio om-
nibus darebit et aperto plenarie totius trinita-
tis misterio reuelata fatie gloriam dei speculantes

informatimur in eadem similitudine. // Cap. 12.

Quis sapiens et intelligens hec iam non allicitur. Jam non sic afficitur ut cupiat dissohui et ee cum xpo ut efficaciter mortificet carnem ut spu viuat hilariter renunciet mundo ut celum possideat permanenter. Mirum si is cristianus est sperans intrepide obtinere celestia credens seruide obtinere xpi promissa. quid enim in hoc refert hic credere et sic videre sic sperare et iam tenere. Reuera conuenienter est ut qui taliter non afficiuntur celestium gaudiorum et emplacacione. nec mouentur ipsorum promissioe aut fidem habent torpentem. aut spem fallantem. aut terre carnis et mundana dulcedo ei minimum assueta homini ipsi sapere non permititur aut fatue confidunt se posse duobus dominis seruire contrariis. scilicet carni et spiritui et simul mundo placere et deo gratum obsequium impendere vel fiducia sine medio de solaciis mundi euolare ad gaudia celi

O stolidissimi mortalium sic decepti sic excepiti sic carni et mundo allegati ut propter gloriam temporalem predatis gloriam eternalem. qui solatia mundi prepotitis gaudiosi padisi. qui propter edias carnis predatis delicias beatitudinis qui preciosas aias dampnatis omnibus pure corporalibus digniores ut lucrem res viles et honores qui propter momen tanum quod delectat incurritis eternum quod crutat. Et quis nisi omnino stultus non eliget effulre

p momentū ut in eternū faciatur. Tristari
p momentū ut semp letaretur. Contempni per
momentum ut ppetuo honoaretur. Egē p horam
ut etinalit ditaretur. Q mortal homo insignis
dei ymagine decoratus eius similitudine despon-
satus fide Redempt⁹ precioso sanguine deputat⁹
cum angelis capax tāte beatitudinis heres egri
celestis quid tibi cum carne. quid tibi cum mun-
do si singulas horum miseras solacionum enu-
merare libuerit inuenies q̄ onerosa sunt q̄ do-
lo pleā sint. q̄ sint dolosa. q̄ sint vana. q̄ ptonū
bonorum impedita. O stultissime homo caue cur
terram desiderabile latē et melle fluentem pro-
nichilo habes et in valle lacrimarum delicias
queris. Quid hic inuenisti. quid te ita fascinavit
ita excecauit sic infatuauit. nunquid non no-
uisti naturam gaudij mundani cuius extrema
luctus occupat et naturam esse carnalium deli-
ciarum ut in capite applaudant a cauda scorpio-
num ad mortem presentant utq; non habita
inflammant a continuata fastidiat quid est ho-
mo q̄ lac terrene dulcedinis sic ē placitum tibi
et sapidum ut ab vberibus mundi nemo te a
vellere poterit. quomodo non erubescis iam
vir fact⁹ a grāde⁹ ad huc adhēre vberib⁹ nu-
fīcīs ifacie tue. Q barbae nōne scēns oia trena ob-
lcām̄ta aculeis pleā amaritudib⁹ aspsa ad finē

ut q̄nq; ablecteris et cibo etiam solidō & salubri
fruaris & conforteris ut in fortitudine cibi illi⁹ am
bules vsq; ad monte oreb. **Et** qđ delicationis qđ
re pfectōnis dignitatis & hōris hic adipisci pote
ris eius nō decuplum illic ppetue hēditabis. **Si**
cupis sensibus delicari illic ppera vbi afflues de
licijs. **V**isus in pulchritudine & claritate. **A**udi
tus in dulcī armomica sonoritate. **D**elicij⁹ gust⁹
in dulcedime sapoz. **O**lfactus in fragrantia odoz
Delicij⁹ tactus in pporcone cōuenientissima tan
gibilium obiectorum. **S**i cupis eē lib & nulli mis
tro subici illic ppera. **S**i cupis honoribus et deco
ribus gloriari. **S**i cupis bovis vtutum locupletari
Si cupis diuicijs dital p̄cōsis. **S**i cupis sciētijs
oib⁹ illustrari qđ multa. **S**i cupis oī quod appe
tis sacri illic ppera. **E**t in hijs oib⁹ plēmē glo
riaberis.

Capitulū quītūm decimū

Ex supradictis recolligi potest & ut estimo
p̄babiliter q̄ licet huāna anima nō sit gra
dus hummus latitudinis creatū esse. **V**erūtamen
pfecte cognito. vnde est quid est. quare q̄lis et
vbi est & erit repitur potissimum cōtemplande di
uinitatis speculum in quo multiplicius q̄ in spe
culari esse etiā supremi angeli reluent dei perfe
ctiones p̄prietates dei mīrificentie. mīsericordie
iusticie & ipsi⁹ ad omnem creaturā habitudīes
singulares. **I**decirco aia mea fuge de fenestrīs

terrene habitacōis tue. Claude omnīquaq; por
tas & foramina tabernaculi tui. Et regredē in in
teriora secretissimi conclavis tui. Et teipsam abī
ut speculū obice. ut contemplando te rerū nexum
corpalia incorpalibus copulantem intelligas re
rum origīnē ordinē. & te media eaz̄ misericām in
finem vltimum reductionem.

¶ Explicit hic Amīme spetulū quo te videt in se
Rū facīs ut p te fistat Reqescat & ite Amen

